

Voimistelijat treenileirillä Tanhuvaaran Urheiluopistolla

Kikka Sissala-Hallikas

VOIMISTELU on varhaisen erikoistumisen laji, jossa treenimäärät kasvavat jo varhaisessa vaiheessa melkoisen suuriksi. Leiritykset sekä omalla paikkakunnalla että ulkopaikkakunnilla tulevat tutuksi. Imatran Voimistelijoista Tanhuvaaran leirille osallistui lokakuun lopulla kaksikymmentäneljä 5-9-vuotiasta tyttöä valmentajineen ja huoltajineen. Leirin päätarkoitus oli saada syksyn kilpailuohjelmat valmiiksi.

Leirin jokaisena päivänä ohjelmassa oli 2-3 reilun parin tunnin mittaista lajiharjoitusta sekä muuta oheisohjelmaa. Tytöt pääsivät kokeilemaan seinäkiipeilyä, polkuautoilua, liikuntaleikkejä ja olipa ohjelmassa elokuvailtakin.

– Oli tosi kiva leiri, ja aivan mahtava mahdollisuus ur-

heiluopistotreenaamiseen näin lähellä. Savonlinnaan on matkaa vain 130 kilometriä, ja siellä on hyvät olosuhteet harjoitella. Ainut huono puoli toistaiseksi on voimistelumaton uupuminen, mutta sen hankkimisesta keskusteltiin jo nyt Tanhuvaaran henkilökunnan kanssa, vastuuvallmentaja Kikka Sissala-Hallikas kertoo.

– Olemme olleet aikaisemminkin leirillä, mutta tämä oli ensimmäinen urheiluopistoleiri. Oli tosi kivaa, mutta myös rankkaa. Ei siellä lomailtu, vaan harjoiteltiin ahkerasti. Toivottavasti päästään pian uudelleen, Anttiestä Piitu Pohjalainen ja Vilma Huhtanen kertovat.

Imatran Voimistelijoiden joukkueilla on seuran nettisivuilla omat sivut, jonne tytöt kirjoittivat leiriblogia.

Paljon kuvia ladattiin sivustoille jokaisena päivänä.

– Leiriblogia on luettu kotona ahkerasti. Joka ilta odotettiin innolla blogin päivittämistä, ja sitä luettiin koko perheen ja sukulais-tenkin voimin, joukkueenjohtajana toimiva Karita Uitti kertoo.

– Käytämme muutenkin tietotekniikkaa paljon hyväksi videoiden suorituksia. Leiriblogimme oli noteerattu myös liiton toimesta. Kävimme seurapäivillä Savo-Karjalan alueella ja siellä esiteltiin yllätykseksemme meidän seuramme nettisivut ja erityisesti tyttöjen hieno blogi, Sissala-Hallikas kehaisee.

Kaksi päivää Anttien tyttöjen jälkeen Tanhuvaaraan suuntasivat tiensä myös seuran pienimmät valmennusryhmäläiset, Berenikin

Tanhuvaarassa harjoiteltiin voimistelua ja pidettiin yhdessä hauskaa.

5-7-vuotiaat tytöt. Laukkuja oli pakattu kotona, ja unika-

– Näin jälkikäteen voin

tunnustaa, että pikkuisen jännitti, kuinka monta kotikäväistä saa yöllä lohdutella. Kukaan ei kumminkaan

ainakaan tunnustanut ikävoineensa, Sissala-Hallikas ihmettelee Berenikin reippautta. –UV